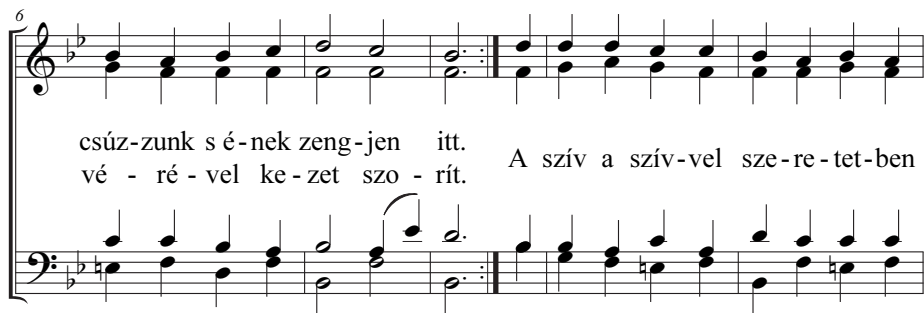

114. Ez együttlétben...

1. Ez e - gyütt - lét - ben mi a - zért i - dő-zünk, Hogy el - bú-
Az el - vá - lás - nak ó - rá - já - hoz ér-tünk, Test-vér test-

csúz-zunk s é - nek zeng-jen itt. A szív a szív-vel sze-re-tet-ben
vé - ré - vel ke-zet szo - rít.

dob - ban: Krisz-tus-ban hí - ven él - je - tek mind-nyá - jan!

2. Mi frigyre léptünk s éltünk itt meghitten, Sok örömtelt órát töltöttünk el;
A szív hű testvérszívre talált itten, S lelkünk Istenhez emelkedett fel;
Az Úr dicsőségére énekeltünk, A lelkek királyával örülhettünk.
3. A szeretet ím azért él szívünkben, Mert Megváltónk parancsolta nékünk,
Hogy mindnyájan ezt gyakoroljuk híven, És ha kell, áldozzuk fel életünk.
Ki értünk kereszthalált túrt, és vézgett, Szeretve befogad a mennybe minket.
4. Ó, testvérek, már itt a búcsúóra, És elköszönünk: Isten veletek!
Mi búcsúzunk, de visszajövünk újra, És ismét köszöntünk majd titeket;
Mi akkor szívből egymásnak örvendünk, Krisztusban hogy megmaradt szeretetünk.

5. De hogyha Isten másképpen végezne, Ha többé itt egymást nem láthatjuk,
Ha éltünk vége hamarabb is jönné, Mint magunk gondoljuk és várhatjuk:
Ó, akkor Isten mennybe vigyen minket, Hol ismét együtt zengjük énekünket.
6. Ó, testvérek, hát kezetek nyújtsátok, Ti, drágák, búcsúszavunk vegyétek;
Az Úr bocsásson boldog véget rátok, Isten veletek, kedves testvérek!
Mindnyájan ama tájak felé nézünk, Ahol majd a Báránnyal együtt élünk.
7. Mi elmegyünk, búcsúszavunk vegyétek, És Megváltónkhoz hűk maradjatok;
A szent ígét ti el ne feledjétek, Az nekünk mindenünk, mint tudjátok;
Ne forduljatok hát az ellenséghez, Hűk maradjatok Krisztus igéjéhez!
8. Tehát vegyétek itt búcsúszavunkat, Talán utolszor szorítunk kezet;
És tekintsük Megváltónkat s Urunkat, Nézzünk útjára, mely mennybe vezet,
Hol együtt zengünk egy szívvel és szájjal; Jézus kegye legyen mindnyájatokkal!